

fjæber sig en saadan fremmed Obligation for at besidde den eller for at omsætte den, hvilkens Stempelafgift skal der da svares deraf? Det er jo en høj Sum, men tager man flere mindre Obligationer, saa bliver Sagen den selv samme. Man vil efter Slettalets Forslag have at svare en Stempelafgift af 15 Rd. Vi antage det for rimeligt, at denne Sum kan ventes at lægges, skøndt vi ikke ere blinde for, at der under visse Omstændigheder kan være Fristelse til at lade det være, men dersom man følger Regjeringens Forslag, saa skal der af en saadan Obligation svares en Stempelafgift af 60 Rd., og heri tror vi, at det er klart, at Fristelsen til at omgaa Loven vil blive saa stor, at Mange ville ligge under for den. Vi anbefale derfor subsidiært i Forslaget under Nr. 2 at nedsætte Tæxterne til en Tjerededel af Lovforslagets. — Vædringsforslaget under Nr. 3 gaar ud paa, at sidste Punktum af § 2 skal gaa ud. Regjeringen har nemlig begjært en Sum af 3,000 Rd. til at bestridde Omkostningerne ved Stemplingen af Obligationerne med. Dersom Loven indskrænkes til at gjælde for Præmieobligationer, tror vi, at dette Beløb vil være ufornødent, eller at der ved dette Tilfælde kun vil kræves en ganske ringe Sum, om hvilken der da kan forhandles mellem 2den og 3de Behandling. — Vædringsforslaget under Nr. 4 er ligeledes stillet under Forudsætning af, at Vædringsforslaget under Nr. 1 bliver vedtaget, og det gaar ud paa, at den Paragraf, som omhandler Stemplingen af Interimsbeviser, skal udgaa, idet vi nemlig antage, at den ikke behøves, naar Vædringsforslaget under Nr. 1 vedtages. — Vædringsforslaget under Nr. 5 er stillet af hele Udvalget og gaar ud paa, at det Stempel, der kan påkøbtes af den som eier Obligationen selv, skal kasseres ved Påtegning af Værdipapirets Nummer. Det har nemlig efter de Meddelelser, der fra mange Sider ere komne til Udvalget, og dette stemmer med, hvad der er udtalt af Grossererbetetets Komite — været Udvalget klart, at det, at påkliffede en Obligation et større Antal af flere Stempelmærker, vil indvirke paa dens Værdi, saa meget mere, som disse skulle være befrejede, der

skal de efter Lovforslaget tillige påskrives Datoen, da Kassationen har fundet Sted. Alle have været enige i at mene, at dersom en Obligation kom frem paa Markedet, overfløst med flere store Stempelmærker, da vilde det formindre Værdien, maasse mere, end selve Stemplet udgjorde. Man har jo saa Hensende gjort opmærksom paa, at de Tre-Procents dansk-engliske Obligationer ikke kunne noteres paa Børsen. Sæde desto mindre har den og anden Etter fundet for godt, at skrive sit Navn paa en saadan, og lige indtil den sidste Tid, da man ikke har Vællighed til at vrage, naar der tilbydes sig Vællighed til at faae disse Obligationer, fordi Statskassen jo skal bruge dem til Raanets Amortisation, har man betalt saadanne Obligationer paa hvilket et Navn var skrevet, og end under Kursen, uagtet dette Navn slet Intet betyder. Analogien derfor taler for Rigtigheden af den Betragtning, man har gjort gjældende, og det har da været Udvalgets Haab, at man maatte se sig i Stand til at tilveiebringe smaa Mærker, der kunde kasseres ved blot at paategne Obligationens Nummer, hvilket vilde være tilstrækkeligt til at kassere Stempelmærkerne. Vi have tillige troet, at det vilde være heldigt, at der fandtes en særegen Slags Stempler til Anvendelse ved disse Obligationer, fordi man da kunde faae en Forestilling om, hvilken Sum der indkom ved denne Stempling, hvad man efter Regjeringens Forslag vilde være inde paa Stand til. Det er ender paa Vædringsforslaget under Nr. 5 gaar ud, og dertil slutter sig Vædringsforslaget under Nr. 6. — Vædringsforslaget under Nr. 7 gaar ud paa, hvis Vædringsforslaget under Nr. 1 ikke vedtages, da det begrænsede Lovens Varighed til 5 Aar. Der har fra alle Sider været gjort saa stærke og bestemte Indsigelser imod denne Lov, at det er Slettalets Ansættelse, og at hvis den skal vedtages, da vil det være hensigtsmæssigt, at begrænse den til en vis Tid, saa at man kunde sage Vællighed til at prøve dens Virkning. Man har ender paa sig ofte — det er vistnok allerede Medlemmer, bekendt — at Solf udenfor Rigsdagen henvende sig til Medlemmer af et Udvalg, der behandler et Spørgsmaal, som